

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 16. marts 2011

CHC/ J.nr. 2011-1560

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 23. februar 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 294 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfoed (EL)

Spørgsmål nr. 294:

”Ministeren bedes redegøre for, hvornår børnene fra den såkaldte Brønderslevsag kan søge om at få lov at være sammen”.

Svar:

Jeg er ikke bekendt med detaljerne i den konkrete sag, men jeg vil i mit svar redegøre for reglerne for samvær og kontakt under et barns anbringelse uden for hjemmet.

Vi har med Barnets Reform, som trådte i kraft 1. januar 2011 givet børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, ret til samvær og kontakt med deres forældre og netværk, herunder søskende. Dette følger servicelovens § 71. Retten til kontakt omfatter besøg på anbringelsesstedet og hos hinanden, brev-, e-mail- og telefonkontakt samt anden kommunikation. Kommunen skal under hensyntagen til barnets eller den unges bedste sørge for, at forbindelsen mellem barnet og f.eks. netværket, herunder søskende, holdes ved lige.

Afviklingen af samvær og kontakt kan rejse en række praktiske problemer. Samværet og kontakten kræver således hensyntagen til barnets og den unges nye miljø, herunder at anbringelsesstedet har sin tilrettelæggelse af dagligdagen, som må respekteres. Udgangspunktet er derfor, at det inden for de rammer, der er udstukket af kommunen aftales med det enkelte anbringelsessted, hvor og hvornår samværet skal foregå.

Er man som barn, forælder eller anden pårørende utilfreds med samarbejdet med anbringelsesstedet herom, kan man kontakte kommunen med henblik på at få kommunens hjælp til at løse problemerne.

I nogle tilfælde kan det blive nødvendigt, at kommunen regulerer afviklingen af samværet, og kommunen har derfor, jf. servicelovens § 71, stk. 2, om fornødent adgang til at regulere samværet og træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet, ligesom kommunen kan fastsætte nærmere vilkår for samværet. Der skal ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Kommunens afgørelser om samvær og kontakt efter servicelovens § 69, stk. 1 og § 71, stk. 2, dvs. afgørelser om omfanget og udøvelsen af samværet kan indbringes for det sociale nævn af børn eller unge, der er fyldt 12 år.

Jeg kan i øvrigt oplyse om, at jeg i forbindelse med mediernes omtale af Brønderslev-sagen i januar dette år, underrettede Ankestyrelsen om sagen og bedt dem vurdere, om de finder anledning til at gå ind i sagen via deres egedriftskompetence.

Benedikte Kiær

/ Lars Møller Christiansen